

sige i alle Detailler, hvorledes Ordningen skal være, man maa prøve sig frem og se, hvorledes man mest praktisk kan indrette sig. Derfor indeholder Forslaget en Bemyndigelse for Finansministeren til at foretage de Nedlæggelser og Omflytninger, som han anser for nødvendige. Ved denne Reform mener man at spare et Beløb af 57 000 Kr., idet Udgiften vil gaa ned fra 167 000 til 110 000 Kr.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 35, der gaar ud paa, at der oprettes en Stilling som Revisor, som der vil blive Brug for, saafremt Lovforslaget om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer, der for Tiden er til Behandling i Rigsdagen, vedtages. Forslaget indeholder en Bemyndigelse til at antage en saadan Revisor for det Tilfælde, at Loven træder i Kraft.

Dette er de Ændringer, der er af størst Betydning, alle de øvrige Ændringsforslag er af mindre væsentlig Betydning, ogsaa rent økonomisk set. Der er, som sagt, Enighed om de 34 af de 35 Ændringsforslag, kun om Ændringsforslag Nr. 11 er der Uenighed. Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for saavel Ændringsforslag Nr. 11 som for samtlige øvrige Ændringsforslag.

Søren Svendsen: Ordføreren gjorde opmærksom paa en Udtalelse i Betænkningen, som jeg gerne vil understrege, nemlig at det er en meget betænkkelig Udvikling, der er foregaaet med de aarlige Normeringslove. Det var Hensigten med disse Love, at der ved dem skulde foretages de Forøgelser af Tjenestemandenes Antal, som var blevet nødvendige i det Aar, der var gaaet, og som vilde blive nødvendige i det kommende Aar, og gives forskellige Bestemmelser med Hensyn til Anciennetetsberegning o. s. v. Men Normeringslovene har i Aarenes Løb mere og mere faaet Karakter af en partiel Lønningsrevision, og det mener jeg er i høj Grad forkert. For selv om man er nok saa forsigtig ved Gennemgangen af de forskellige Forslag, som stilles, navnlig med Hensyn til Oprykninger af Stillinger i højere Lønningsklasser o. s. v., kan det dog ikke undgaas, at saadanne Oprykninger med Rette eller Urette drager Fordringer efter sig fra Tjenestemandsgupper, som mener sig forurettede i Forhold til andre Tjeneste-

mandsgupper. Derfor svulmer Normeringsloven op Aar for Aar og bliver, som jeg sagde, en partiel Lønningsrevision, dog ikke under den Form, som er nødvendig for en saadan, nemlig en samlet Overvejelse for alle Tjenestemandsgupper.

Vi har da ogsaa i Udvalget været enige om, at disse Forhold er uheldige, og henstiller til Regeringen, at Formen for Normeringsloven ændres i det kommende Aar, saaledes at kun de strengt nødvendige Forandringer bliver opført paa Normeringsloven, og man saa med nogle Aars Mellemrum foretager en samlet Overvejelse af, hvilke Forandringer der skal ske for samtlige Tjenestemandsgupper, f. Eks. med Hensyn til Oprykning i højere Lønningsklasser. Vi har jo noget lignende i Tjenestemandensloven. Der findes f. Eks. en Bestemmelse om, at alle Bestyrerstillinger skal reguleres hvert 5te Aar, og det er efter hele Udvalgets Mening en Fordel, at saadanne samlede Overvejelser finder Sted. Hvis vi ikke havde haft denne Bestemmelse med Hensyn til Bestyrerstillingerne, vilde det være gaaet dør, som det nu gaar med saa mange andre Stillinger: man vilde være kommet hvert Aar og have ønsket Oprykning i en højere Lønningsklasse af den ene eller den anden Bestyrerstilling indenfor Postvæsenet, Jernbanevæsenet o. s. v.

Derfor tillægger jeg det overmaade stor Betydning, at vi i Udvalget er blevet enige om at udtale disse Betæneligheder ved de aarlig tilbagevendende Normeringslove, og har henstillet, at vi for Fremtiden kommer ind paa en mere ordnet Fremgangsmaade, navnlig hvad angaar Oprykning fra en Lønningsklasse til en anden. Det er blevet værre Aar for Aar, og den nuværende Normeringslov danner ingen Undtagelse, tværtimod. Jeg har ikke gennemgaaet det saa nøje, men jeg antager, at der paa det foreliggende Normeringslovforslag findes mellem 200 og 300 Oprykninger fra lavere til højere Stillinger, og det er jo et meget stort Antal, som rimeligvis ogsaa vil medføre Krav fra andre Sider. Det er en sand Oprykningsjagt, som har udviklet sig Aar for Aar. Hvis man vil se de foregaaende Aars Normeringslove igennem, vil man se, at ogsaa paa dem findes der et overmaade stort Antal Oprykninger. Det er ikke nær saa